

ת"פ (נתניה) 5092-07-23 - מדינת ישראל נ' אבנר דסליי

ת"פ (נתניה) 5092-07-23 - מדינת ישראל נ' אבנר דסליי שלום נתניה

ת"פ (נתניה) 5092-07-23

מדינת ישראל

יחידת תביעות שלוחת נתניה ע"י

ב"כ עו"ד סהר דבוש

נגד

אבנר דסליי

בית משפט השלום בנתניה

[04.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

ע"י ב"כ עוה"ד שרון גואטה

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות כדלקמן: חבלה במזיד ברכב - לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) שימוש ברכב ללא רשות - לפי סעיף 413ג סייפא לחוק העונשין, נהיגה פוחזת של רכב - לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, נהיגה ללא ביטוח - לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) - לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
 2. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות ולהעביר המלצותיו לבית המשפט. כבר עתה נכון יהיה לציין בפני הקורא כי התמונה המשתקפת מתסקירי מורכבת וחרף נזקקות טיפולית, הנאשם לא התגייס לטיפול. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית לשם הרתעתו של הנאשם לצד רכיבי ענישה נלווים לרבות מאסר על תנאי לצורך בלימת התנהגות עוברת חוק בעתיד.
 3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש שראוי שיוטל על הנאשם וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.
- עובדות כתב האישום המתוקן כתב האישום המתוקן

4. בתאריך 30.6.2023 בשעה 04:00 או סמוך לכך, נעמד הנאשם, בעודו תחת השפעת אלכוהול באמצע צומת רחובות בנתניה, חסם את נתיב הנסיעה וסירב להתפנות. המתלונן עצר את רכבו קרוב לנאשם. האחרון, עלה לפתע על מכסה המנוע של הרכב, בעט בחוזקה בשמשה הקדמית וגרם להתנפצותה. עוברי אורח הורידו את הנאשם מהרכב, אז נטל הנאשם אבן אותה השליך לעבר הרכב. בהמשך, נטל הנאשם אבן משתלבת, ועוברי אורח מנעו ממנו להשליכה על הרכב.
5. באותן הנסיבות, יצא המתלונן מהרכב על מנת לברר את פשר התנהגותו של הנאשם. האחרון נכנס לפתע לרכבו של המתלונן ונמלט בנסיעה מהמקום מבלי שיש ברשותו רישיון נהיגה וביטוח. בתגובה ובמטרה למנוע מהנאשם להמשיך בנסיעה, נתלה המתלונן על הרכב. חרף זאת, המשיך הנאשם בנסיעה, וכעבור מספר מטרים, שחרר המתלונן את אחיזתו ונפל על הכביש.
6. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה מהמקום וכעבור זמן קצר, חזר לכיוון המתלונן. האחרון מחשש כי ייפגע קפץ על המדרכה. הנאשם המשיך בנסיעה מסוכנת, חצה את הצומת בניגוד לשילוט ולמופע אור אדום ברמזור. אז, איבד הנאשם את השליטה על הרכב, עלה על המדרכה, התנגש ברמזור ונמלט. כתוצאה מכך, הושבת רכבו של המתלונן.
7. בהמשך, שוטרים שהגיעו למקום האירוע, הבחינו בנאשם עומד סמוך לאחרים. הנאשם החל מקלל והתקרב לשוטרים. משירדו האחרונים מהניידת, נמלט הנאשם לעבר אחד מגגות הבניינים בעוד השוטרים בעקבותיו. בהמשך, חזר הנאשם למקום התאונה, עקר פח אשפה אותו השליך לכביש.
- תסקירי מבחן
8. תסקירי המבחן מבוססים על שיחות ופגישה עם הנאשם, מידע שקיים בשירות המבחן אודותיו בין השנים 2015-2017, פרוטוקול בית המשפט, הסדר הטיעון, הכרעת הדין ורישום פלילי ותעבורתי מעודכן. תסקיר מיום 3.7.2024 (להלן: תסקיר הראשון)
9. שירות המבחן מסר כי נקבעה פגישה עם הנאשם, אליה לא הגיע ולא מסר כל הודעה מראש באשר לאי הגעתו. חרף זאת, נערכו ניסיונות נוספים ליצור עמו קשר, בין היתר באמצעות באת כוחו. אולם, גם לפגישה נוספת שתואמה עמו, לא הגיע ללא כל הודעה. רק לאחר שיחה נוספת עם באת כוחו, יצר הנאשם קשר עם קצינת המבחן ומסר כי מתקשה להתארגן לפגישה בשל קשיים כלכליים, היותו נתון בתנאים מגבילים, קשיים רגשיים ומשפחתיים כמו גם העדר גורמי תמיכה. שירות המבחן ערך מאמץ לגייס את הנאשם להגיע לפגישה אולם, הלה הביע התנגדות וניכר היה כי הוא נסער ומוצף מבחינה רגשית.
10. משכך, העריך שירות המבחן כי הנאשם נעדר פניות ומוטיבציה לקשר טיפולי והומלץ על סיום ההליך ללא מעורבות שירות המבחן.
- תסקיר מבחן מיום 13.10.2024 (להלן: תסקיר שני ואחרון)

11. מהתסקיר עלה כי הנאשם בן כ- 28 רווק ואב לילדה בת כ- 3. במועד כתיבת התסקיר שהה הנאשם במעצר בית בתנאים מגבילים בבית חברו בנתניה. מזה כשנה מתקיים הנאשם מקצבת ביטוח לאומי בשל היותו במעצר בית ממושך.
12. מתולדותיו עולה כי הוריו התגרשו על רקע יחסים קונפליקואלים ועם התפרקות התא המשפחתי חווה קשיים רגשיים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, חלקן במסגרות חוץ ביתיות. לדבריו, התמודד עם קשיי למידה בגינם הופנה לאבחון וקיבל טיפול תרופתי אותו לא נטל על רק התפיסה כי אינו זקוק לו. כן מסר הנאשם כי התמודד עם בעיות משמעת, בעיות התנהגות, קשיים בקבל סמכות והיענות לגבולות מצד אנשי צוות במסגרות הלימוד. ביחס לשירות הצבא- שירת שירות צבאי חלקי במהלכו נעצר בגין עבירות מין ורכוש ונידון לעונש מאסר בפועל למשך כשנה ומחצה. לנאשם הרשעה קודמת אחת בגין עבירות מין ורכוש בעטיה נידון לעונש מאסר בפועל ורכיבי ענישה נלווים.
13. באשר לסביבה החברתית, הנאשם מסר כי גדל בשכונה סוציאקונומית מוחלשת וחבר לחברה שולית כאשר נחשף בסביבת מגוריו להתנהלות עוברת חוק. במהלך השנים עבד בעבודות מזדמנות. קיים קשר זוגי במסגרתו נולדה ביתו, ועד לאחרונה היחסים עם בת הזוג לשעבר התאפיינו במתיחות, קונפליקטים וחוסר הסכמות. כיום לא גובשו הסדרי ראייה ונפגש עם הבת בנתניה באמצעות אמו.
14. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בהיותו בן כ- 16 החל לצרוך סמים מסוג קנבואידים במסגרת שימוש חברתי במהלך שהותו במסגרת חוץ ביתית. תיאר את השימוש כמזדמן. באשר לצריכת אלכוהול מסר הנאשם כי החל לצרוך אלכוהול מהיותו בן כ- 14 ותיאר צריכה חברתית עם בני גילו בתדירות של פעם בשבוע במהלך סוף השבוע. לדבריו, הגיע מספר פעמים לידי מצבי שיכרות וכי בעת מצבי מצוקה רגשית פנה לצריכת אלכוהול ונעדר שליטה עצמית על כמות הצריכה. לדבריו, כיום מצליח להציב גבולות סביב צריכת האלכוהול, ועל כן בעת הנוכחית לא ביטא נזקקות טיפולית בתחום זה.
15. באשר לניסיונות טיפול קודמים, מסר הנאשם כי עת ריצה עונש מאסר בכלא "חרמון" שולב במחלקה הטיפולית בתחום ההתמכרויות, אולם כחודשיים לפני תום הטיפול ומעבר לקהילה, גורמי הטיפול הפסיקו את ההליך על רקע בעיות משמעת ואז הועבר להמשך סיום ריצוי המאסר בכלא "צלמון" בהתייחס לטיפול, מסר הנאשם כי למד לזהות טריגרים וגורמי סיכון המובלים אותו לצריכת אלכוהול וכן הביע תובנות באשר להשפעת סביבתו החברתית על השימוש באלכוהול. בנוסף, גילה הכרה ביחס לבחירותיו השגויות. כן מסר הנאשם כי לאחר שחרורו ממאסר היה נתון תחת צו פיקוח לטיפול בעברייני מין בקהילה משך כ- 5 שנים. ובנוסף, במהלך שנת 2017 הופנה לקבוצה טיפולית ומסר בדיקה לאיתור סמים, שלטענתו תוצאתה הייתה תקינה. עם זאת, מהנתונים המצויים בשירות המבחן עלה כי הנאשם לא הגיע לבדיקה שתואמה עבורו.

16. כן נמסר כי בשנים 2017-2017 הופנה הנאשם לשירות המבחן בגין ביצוע עבירות שעניינן מעשה מגונה וגניבה. להתרשמותם אז, הנאשם לא היה בשל לבחון את התנהגותו הפוגעת ולנוכח קשייו בשיתוף פעולה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית וסבר כי יש חשיבות בהטלת ענישה מוחשית, סמכותית וברורה. ביום 27.3.2018 נידון הנאשם לעונש מאסר בפועל והוטלו עליו רכיבי ענישה נוספים.
17. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות ובלט כי תולה אחריותו בצריכת האלכוהול ומסר כי מתקשה בזכירת האירוע. לדבריו, ביום העבירות נכח באירוע חברתי במהלכו צרך אלכוהול בכמות מוגברת עד איבוד שליטה עצמית. באותה העת התמודד עם תחושת עומס נפשי בגין הקשיים סביב מצבו האישי והמשפחתי עמם התקשה להתמודד ולכן פנה לצריכת אלכוהול. עוד מסר הנאשם כי על רקע היותו תחת השפעת אלכוהול לא חשב על השלכות מעשיו עת השתמש בדרך וכן על הסיכון עבורו ועבור המשתמשים בדרך. מלבד האמור, הנאשם לא ביטא הבנה כי בעת מצבים בהם צורך אלכוהול נוטה לעשות שימוש בהתנהגות אלימה ותוקפנית.
18. באשר לרישיון הנהיגה - הנאשם מסר כי ניסה מספר פעמים לעבור את מבחן התאוריה ללא הצלחה ולכן מעולה לא הוציא רישיון. הנאשם ביטא תחושות בושה בגין זאת אך גם בעת הנוכחית אינו פועל על מנת לקדם הסדרת הרישיון.
19. כחלק מתהליך האבחון הוזמן הנאשם למסור 6 בדיקות שתן. למעט בדיקה אחת הנאשם לא הגיע לבדיקות השתן, ובמועד אליו הגיע, עלה חשש לזיוף הבדיקה.
20. הנאשם שלל נזקקות טיפולית והתקשה לבחון דפוסיו ההתמכרותיים. לדבריו, בעת הנוכחית ממוקד בשיקום חייו באמצעות יציאה לעבודה וקידום מטרותיו האישיות דוגמת לימודים.
21. שירות המבחן התרשם מהנאשם, אדם צעיר בוגר אשר גדל במשפחה נורמטיבית, וניכר כי אל מול תפקודם התקין של אחיו, חש תחושת נחיתות כישלון ועל רק קשייו לעמוד בציפיותיו של אביו חש תחושת אכזבה עצמית. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לתפקד באופן תקין הן במסגרות החינוך, הן במסגרת הצבאית ובהמשך היה מעורב בפלילים וריצה עונש מאסר בפועל. על רקע זאת, העריך שירות המבחן כי הנאשם פיתח דימוי עצמי וגברי ירוד שמקשה על התנהלותו במישורי חייו השונים. עוד להתרשמותם, התנהגותו של הנאשם מאופיינת כאימפולסיבית, סוערת ודורשנית, בעת מצבי קושי וכן אינו מכיר בדפוסיו ההתמכרותיים.
22. בבחינת גורמי הסיכון נלקחו הרשעותיו הקודמות של הנאשם, קושי בלקיחת אחריות והשלכת האחריות על היותו תחת השפעת אלכוהול וחוסר יכולת לבחון את מעשיו והסיכון בהם. להערכת שירות המבחן, בעת מצבים רגשיים עמם מתקשה הנאשם להתמודד באופן מסתגל, הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת ופונה באופן אימפולסיבי לצריכת אלכוהול שמגבירה סיכון במצבו. עוד להתרשמותם, הנאשם נעדר בשלות רגשית, נעדר משאבים כמו גם כוחות להתמודד עם הקשיים באופן מקדם, ואף ישנו קושי בקבלת סמכות. מלבד האמור, הובאו בחשבון ניסיונות טיפול קודמים שלא צלחו וקשייו של הנאשם כיום בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול.

23. בבחינת גורמי הסיכוי לקח שירות המבחן בחשבון את רצונו של הנאשם לנהל שגרת חיים מתפקדת לצד תעסוקה ולימודים וקידום מטרותיו האישיות, כמו גם התגייסות המשפחה לסייע בהליך המשפטי והיותה גורם תמיכה.
24. בשקלול כל אלו, להערכת שירות המבחן קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק לצד נזקקות טיפולית. עם זאת, לנוכח עמדותיו של הנאשם והקושי בשיתוף פעולה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית לצורך הרתעה ורכיבי ענישה נוספים לרבות מאסר על תנאי לצורך בלימת התנהגות עוברת חוק בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

25. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם תחושת הביטחון האישי והציבורי, ביטחון המשתמשים בדרך, שלום הציבור, שלטון החוק לצד הפגיעה בקניינו של נפגע העבירה. בתוך כך סקרה את נסיבות ביצוע העבירות כמשתקף בכתב האישום המתוקן, והדגישה את החומרה היתרה בביצוע העבירות תחת השפעת אלכוהול, והעמדתם של המשתמשים בדרך בסכנה. כן התייחסה המאשימה לתוצאות המעשים שעלולים היו להיות חמורים יותר. לנוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובהתבסס על פסקי דין הממחישים לטעמה את מדיניות הענישה הנהוגה, אליבא המאשימה יש לקבוע את מתחם הענישה בין 18 ועד 36 חודשים לצד ענישה נלווית.

26. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו ונסיבותיו האישיות כמו גם ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי. לחובת הנאשם זקפה המאשימה את הרשעתו הקודמת (טעת/1). כן התייחסה המאשימה לעיקרי תסקיר המבחן שאינו מעודד וזאת בלשון עדינה, רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד והעדרה של המלצה טיפולית.

27. מטעמים אלו, העונש הראוי שיושת על הנאשם, כך לדברי המאשימה, הוא 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, התחייבות, פיצוי כמו גם פסילה בפועל ועל תנאי.

28. ב"כ הנאשם טענה כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות או מדיניות הענישה הנהוגת. בתוך כך הפנתה לתיקון המשמעותי בכתב האישום ומחיקתה של עבירת גניבת רכב כמו גם בחירתה של המאשימה שלא לייחס לנאשם נהיגה בשכרות. כן נטען כי לא נגרם נזק לגופו של אדם, והעבירה החמורה מבין העבירות בגינן נותן הנאשם את הדין היא עבירה של חבלה במזיד לרכב, שאינה נמנית בין עבירות הרכוש החמורות. [יוער כי נפלה שגגה בטיעוניה ההגנה כיוון שהנאשם הורשע בעבירת פשע נוספת - שימוש ברכב ללא רשות - לפי סעיף 413ג' סיפא לחוק העונשין שהעונש הקבוע בצידה הוא חמש שנות מאסר]. משכך, ובהתבסס על עפ"ג 21044-02-18 מדינת ישראל נ' רודבסקי (17.7.2018) - (להלן: עניין רודבסקי) אליבא ההגנה יש לקבוע את מתחם הענישה בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד ענישה נלווית.

29. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, עמדה ב"כ הנאשם על שלל הנסיבות המצדיקות לטעמה התחשבות וגזירת עונש מתון הנמצא בתחתית מתחם הענישה. בין אלו מנתה את גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות, ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, תקופת מעצרו כמו גם התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, והדגישה את רצונו של הנאשם לבסס אורח חיים מתפקד ותקין.

30. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי באת כוחו הוא מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

31. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר: "בתיק הזה מה שקרה לי היה אחרי משבר שהייתי. יצאתי ממנו בנס שלא פגעתי באף אחד. יצאתי מהחיים מהתאונה שקרתה לי. יותר מזה אין לי מה לומר" (טעויות במקור).
דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

32. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

33. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו, שלמות גופו וקניינו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. הנאשם אף פגע באינטרסים המוגנים שעניינם שמירה על הסדר הציבור והגנה על ציבור המשתמשים בדרך.

34. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית חמורה. בניגוד להגנה, אינני סבורה כי עבירת החבלה ברכב היא החמורה מבין העבירות בגינם נותן הנאשם את הדין, אלא שהאירוע בכללותו משופע בנסיבות מחמירות ולא יהיה זה מופרז לומר כי מדובר בתרחיש בלהות עבור כל נהג ומשתמש בדרך.

35. האירוע התרחש בשעת לילה מאוחרת, כאשר המתלונן הגיע לצומת רחובות בנתניה והבחין בנאשם שהיה תחת השפעת אלכוהול, הידוע כמסיר עכבות. הנאשם לא רק חסם את נתיב נסיעתו של המתלונן, אלא שהוא במפתיע וללא כל התגרות או שיח מקדים, קפץ על מכסה מנוע רכבו של המתלונן. עסקינן במעשה מפחיד ומבהיל כשלעצמו, והחמיר הנאשם לעשות כאשר בעט בחוזקה בשמשה הקדמית. כתוצאה מהבעיטה התנפצה שמשת הרכב ועוברי אורח הורידו את הנאשם מהרכב.
36. לכאורה האירוע יכול היה לכאורה להסתיים בנקודת זמן זו, אך הנאשם לא חדל ממעשיו הרעים והשליך אבן על הרכב, ואת האבן השנייה, לא סתם אבן, אלא אבן משתלבת מנעו ממנו עוברי האורח להשליך על רכבו של המתלונן. גם בכך לא הסתפק הנאשם. בחוצפה רבה, ניצל את ההזדמנות שהמתלונן יצא מהרכב על מנת לתפוס את מקומו במושב הנהג ונסע מהמקום. בלית ברירה מצא המתלונן את עצמו נתלה על דלת הרכב כדי למנוע מהנאשם את הנהיגה ברכבו. אולם, הנאשם המשיך בנהיגה מבלי לתת את הדעת לסיכון בו מעמיד את המתלונן ואת שאר משתמשי הדרך. אף העובדה שכעבור מספר מטרים, נפל המתלונן על הרצפה, לא הובילה את הנאשם להתעשת. האחרון באדישות מוחלטת למעשיו, לא עצר לבדוק את תוצאות מעשיו, והחמיר לעשות כאשר חזר פעם נוספת בנסיעה לכיוון המתלונן. האחרון, בתושייה רבה, יש לומר, התחמק ולכן לא נפגע. הנסיעה המסוכנת לא פסקה, והנאשם התעלם במופגן מכללי התנועה, חצה את הצומת למופע אור אדום ברמזור, איבד שליטה, עלה על המדרכה והתנגש ברמזור. הנאשם המשיך בדרכו הרעה, קילל, ניסה להימלט מהשוטרים וגם שלבסוף חזר למקום התאונה הוסיף להתנהג באופן פסול ומכוער כאשר עקר פח אשפה והשליך אותו לרחוב.
37. הנהיגה הפרועה בניגוד לכללי התנועה עלולה להוות סיכון ממשי ואף קטלני למשתמשי הדרך ויש בה לשקף זלזול בחיי אדם ובהוראות החוק. מידת הסיכון שיצר הנאשם לציבור המשתמשים בדרך היא רבה, לא רק בעצם הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, אלא במשך זמן הנהיגה, המרחק שעבר, ובדגש על אופן הנהיגה המסוכנת תחת השפעת אלכוהול.
38. התנהגות אסורה זו נמצאת ברף העליון של עבירות הנהיגה בפזיזות ויש בה להגדיל את ההסתברות להתרחשות אסון בעשרות מונים. באשר לפוטנציאל הסיכון הטמון בעבירה זו, שלא אחת מתממש ומביא לפגיעות בגוף ובנפש, ראו מיני רבים הדברים שנקבעו בע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.2022).
39. למרבה המזל, לא נגמרה הנסיעה המסוכנת, באסון ובפגיעה בגוף ובנפש והנזקים בעיקרם לרכוש, אך אין להקל ראש בפגיעה בתחושת הביטחון. על תחושות הבהלה והאימה שנלוות למופע האימים של הנאשם, העיד המתלונן. אדם צעיר, שנקלע לסיטואציה לא עוול בכפו, וניכר כי התחושות הקשות מלוות אותו עד היום.
40. ודוק: הפגיעה בתחושת הביטחון אינה מוגבלת למתלונן אלא שיש בה להשפיע על תחושת הביטחון הכללית. הציפיה הטבעית של אנשים היוצאים מבתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה.

41. הרי אם כן, המקרה שלפניי משלב בין עבירות מסוגים שונים, אלימות, רכוש ותעבורה. לא מדובר בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות "קלאסית", אלא שנסיבותיה קרובות במהותן ובחומרתן לעבירה של גניבת רכב. במיוחד שמביאים בחשבון את הפגיעה הישירה בקניינו של המתלונן כמו גם הנזקים העקיפים שנגרמים בעטיים של מעשים מעין אלו הבאים לידי ביטוי בהעלאת פוליסות הביטוח. כאן המקום אף להזכיר כי העונש הקבוע בצד העבירה בה הורשע הנאשם - סעיף 413 ג' סיפא לחוק העונשין הוא חמש שנות מאסר.
42. מכל מקום מובן כי בית המשפט אינו נדרש לבחון רק את הוראות החיקוק בהן הורשע נאשם, אלא שיש לתת משקל לכלל נסיבות ביצוע העבירות. אלו, במקרה הנכחי מתאפיינות בחומרה רבה.
43. באשר למדיניות הענישה המקובלת המהווה כלי עזר בקביעת מתחם הענישה. סקירת הפסיקה מגלה כי גישתם של בתי המשפט עקבית ומחמירה בכל הנוגע לשילוב בין עבירות רכוש, אלימות ונהיגה פוחזת. בתוך כך נהוג להביא בחשבון את מהותה של עבירת הרכוש (לדוגמה: גניבת רכב, קבלת רכב גנוב ושבל"ר), וכן את נסיבות הנהיגה הפוחזת ומידת הסיכון שיצרה. מטבע הדברים, אפשר למצוא מגוון התנהגויות, חלקן עולות במעט על עבירות תעבורה, וחלקן קרובות באופיין הפיזי לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הגם שלא במחשבה הפלילית.
44. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם: רע"פ 2054/18 הייתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.3.2018); רע"פ 9937/16 קווין נ' מדינת ישראל (6.3.18); רע"פ 9269/17 ראמי אבו עיישא נ' מדינת ישראל (15.1.2018) - גניבת רכב, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וכן בהפרעה לשוטר - הוצג על ידי המאשימה; 4630/14 אשראף (אשר) זידאן נ' מדינת ישראל (16.7.14); רע"פ 1454/14 אבו סנד נ' מדינת ישראל (26.2.14); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 18140-04-22 אברמס נ' מדינת ישראל (18.5.22) עפ"ג 30565-01-21 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (17.3.2021); עפ"ג (תל-אביב) 63158-01-20 חוסרבי נ' מדינת ישראל (24.1.21); עפ"ג (תל-אביב) 3083-02-20 לוי נ' מדינת ישראל (21.5.20); עפ"ג (תל-אביב) 10775-12-15 אפיניש נ' מדינת ישראל (9.3.16); עפ"ג (תל-אביב) 1584-05-16 אבו רקייק נ' מדינת ישראל (7.11.16); ת"פ 39550-02-23 מדינת ישראל נ' מסארווה (1.2.2024) - עוסק בגניבת רכב, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וכן בהפרעה לשוטר והתנגדות למעצר. הוצג על ידי המאשימה; ת"פ 2653-10-21 מדינת ישראל נ' רבאדי (18.8.2022). ת"פ 34429-08-16 מדינת ישראל נ' בדה (28.1.20).
45. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עיינתי בעניין רודבסקי ולא מצאתי כי הנדון דומה לראייה. מדובר בעבירה של חבלה במזיד ברכב על רקע סכסוך שכנים, ולא נלוו למעשה עבירות נוספות כבענייננו. מכל מקום, יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה מהווה כלי עזר בידי בית המשפט ומהווה פרמטר אחד מבין השיקולים המובאים בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה והדגש מושם על העבירה בנסיבותיה. וכאמור, בענייננו, נסיבות ביצוע העבירות מתאפיינות בחומרה יתרה. חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם התנהגות בריונית המסכנת את בטחון ציבור הנהגים ועוברי האורח. כשהאלימות גואה והביטחון האישי בשפל, מחויב בית המשפט להרים תרומה במיגור התופעה בענישה ממשית ומוחשית.
46. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם 15-30 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. גזירת העונש המתאים לנאשם

47. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בגדרי המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין) כדלקמן:
48. הנאשם יליד 1996, רווק ואב לילדה קטינה שנמצאת בחזקת אמה. הנאשם חסר השכלה וחסר מקצוע מוגדר, עובר למעצרו עבד בהתקנת דלתות. הנאשם היה עצור למשך מספר ימים ושוחרר בתנאים מגבילים, שהוקלו מעת לעת, וכיום מתקיים מקצבת ביטוח לאומי.
49. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש. היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר. עם זאת, מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, מתקשה בזכירת האירוע ומייחס את האחריות לצריכת האלכוהול. למותר לציין כי ישנו הבדל בין ההודאה לבין נטילת האחריות, הבדל גדול (ראו: ע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.2022)).
50. הנאשם אינו נותן את הדין לראשונה בחייו, לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירות גניבה ומעשה מגונה באדם בעטיה נידון לעונש מאסר בפועל בן 18 חודשים, מאסרים מותנים ופיצוי (טעת/1). לאחר שחרור ממאסר היה נתון הנאשם תחת צו פיקוח לטיפול בעברייני מין בקהילה. המאשימה לא הציגה בפני בית המשפט גיליון רישום קודם בתחום התעבורה, ככל הנראה מחמת שגגה.
51. נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות כפי העולה מטיעוני באת כוחו ומתסקיר המבחן. התמונה המשתקפת מאלו, מדאיגה מאוד. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית והתמודד עם מגוון בעיות, החל שימוש בסמים ובאלכוהול מצעירותו וכן נחשף להתנהלות עוברת חוק. שירותו הצבאי של הנאשם הופסק בעקבות הרשעתו בפלילים וריצוי עונש המאסר.
52. הנאשם שולב בהליכים טיפוליים, אולם הם לא הובילו לשינוי המיוחל. הנאשם שם ומסתבך בפלילים ואינו מגלה הכרה בבעייתיות סביב צריכת האלכוהול והשלכותיה על התנהגותו, ולדבריו ממוקד בשיקום חייו בדגש על תחום התעסוקה.
53. לנוכח זאת, כמו גם הפער בין המידע שמסר הנאשם ביחס להליך טיפולי קודם לבין המידע הנמצא ברשות שירות המבחן, אי התייבבותו לבדיקות שתן, חשד לזיוף בדיקה אחת, ועמדתו של הנאשם, העריך שירות המבחן כי הנאשם נעדר משאבים וכוחות להתמודדות עם קשיים באופן מקדם, אינו בשל רגשית לטיפול. כן התרשם שירות המבחן מקשיים להיענות לסמכות, קושי בשיתוף פעולה עם גורמי טיפול. משכך, ומשניסיונות טיפול קודמים לא צלחו, ולנוכח הערכה כי הנאשם פונה באופן אימפולסיבי לצריכת אלכוהול במצבי קושי, נמצא כי ישנו סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. חרף ניסיונות שירות המבחן לגייס את הנאשם להליך טיפולי, הלה שלל נזקקות טיפולית באופן כללי ובתחום ההתמכרויות בפרט.

54. למותר לציין כי באם היה אפשר להצביע על צעדים משמעותיים בהיבט השיקומי היה בכך כדי להצדיק גזירת דין בתחתית מתחם העונש ההולם, ואפשר שאף היה מצדיק סטייה מהמתחם. אלא שהנאשם לא ידע לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו להמשיך בטיפול. אין לו אלא להלין על עצמו.
55. לסיכום: מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו, ואם מצאתי שלא למצות עם הנאשם את הדין, הרי זה משום ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי.
- תוצאה
56. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות ורכוש מסוג פשע;
- ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות נהיגה בהן הורשע וכן עבירות של נהיגה בזמן פסילה.
- ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות ורכוש מסוג עוון, לרבות איומים;
- ה. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2025 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום אחד, יועמד כל הסכום לפירעון מידי;
- ו. פיצוי למתלונן 5,400 ₪ אשר ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2025 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום אחד במועדו, תועמד יתרת הסכום לפירעון מידי;
- זכות ערעור כחוק
צו כללי למוצגים
ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ה, 04 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.